УДК 378.1

САМОМЕНЕДЖМЕНТ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Нестеренко В.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет
Осьмірко І.В., к.е.н., доцент
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Сучасний ринок праці висуває до фахівців економічного профілю не лише вимоги щодо професійних знань і володіння аналітичними інструментами, а й потребує високого рівня самоорганізації, відповідальності та здатності до постійного саморозвитку. У цьому аспекті самоменеджмент стає ключовою компетенцією, що забезпечує ефективну побудову кар'єри, адаптацію до динамічних умов ділового середовища та підвищення конкурентоспроможності фахівця.

Розглянемо, що саме прийнято розуміти під самоменеджментом. Отже, самоменеджмент або управління собою — це система принципів, методів і прийомів, спрямованих на раціональну організацію власної діяльності, часу, ресурсів і розвитку особистісного потенціалу.

Для майбутнього економіста, який працюватиме у динамічному середовищі фінансів, аналітики, маркетингу чи менеджменту, самоменеджмент є необхідним інструментом для забезпечення професійної ефективності.

Відповідно, самоменеджмент стає важливим ще у процесі професійної підготовки студентів економічних спеціальностей, бо в процесі навчання студенти економічного напряму стикаються з

необхідністю самостійно організовувати освітню діяльність, виконувати проєкти, працювати з великими обсягами інформації. Саме в цей час формується база для розвитку самоменеджменту.

Якщо говорити про основні інструменти формування навичок самоменеджменту у студентів протягом навчання, то обов'язково слід відзначити такі з них, як:

- проєктне навчання, коли відбувається робота в командах із чітким розподілом завдань та строків;
- практичні кейси, які передбачають аналіз реальних економічних ситуацій, що потребують самостійного пошуку рішень;
- використання цифрових інструментів для планування та контролю завдань;
- професійні тренінги, курси неформальної освіти, спрямовані на розвиток тайм-менеджменту, комунікації та лідерства.

Таким чином, слід чітко відзначити, що самоменеджмент є чинником професійного успіху економіста, який тісно пов'язаний із умінням адаптуватися до нових умов праці й технологій, навчатися впродовж життя, ефективно розподіляти ресурси та ухвалювати раціональні рішення в умовах обмеженості ресурсів.

Все це є сутністю економічного мислення. Отже, самоменеджмент - це не лише особистісна риса, але й складова економічного мислення, оскільки передбачає раціональне використання власних можливостей.

Отже, розвиток самоменеджменту є необхідною умовою професійного становлення майбутніх економістів і формування цієї компетентності саме під час навчання сприяє підвищенню ефективності освітньої діяльності, розвитку відповідальності, креативності та самостійності.